

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจในงานของพยาบาลต่อการปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยทำการศึกษาความพึงพอใจในงานของพยาบาลที่ปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ทุกแผนกการพยาบาล จำนวน 183 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบวัดความพึงพอใจในงานของพยาบาลที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวัดความพึงพอใจในงาน 7 ด้านคือ ด้านสภาพการทำงาน จำนวน 14 ข้อ ด้านสัมพันธภาพในการทำงาน จำนวน 8 ข้อ ด้านการปกครองบังคับบัญชา จำนวน 13 ข้อ ด้านเงินเดือนและสวัสดิการจำนวน 10 ข้อ ด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน จำนวน 5 ข้อ ด้านความมั่นคงปลอดภัย จำนวน 5 ข้อ และด้านศักดิ์ศรีวิชาชีพพยาบาล จำนวน 8 ข้อ รวม 63 ข้อ ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และการหาค่าความเที่ยง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.98 คณะผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามระหว่างเดือนสิงหาคม 2534 ถึงเดือน กันยายน 2534 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC⁺

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความพึงพอใจในงานของพยาบาล ส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง คือร้อยละ 77.6 รองลงมาคือมีความพึงพอใจในงานระดับมากร้อยละ 22.4 ส่วนความพึงพอใจในงานระดับน้อย ไม่มี

2. มีเพียงตัวแปร อายุเพียงตัวเดียวเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0-198$)

3. สมการทำนายความพึงพอใจในงาน คือ

$$Y = 209.55105 - 1.02176 (\text{Age})$$

เมื่อ Y คือ ความพึงพอใจในงานของพยาบาล

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าระดับความพึงพอใจในงานของพยาบาลส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีมากถึงร้อยละ 77.6 ส่วนระดับความพึงพอใจในงานระดับน้อย ไม่มีเลย ดังนั้นจึงควรยึดถือแนวทางปฏิบัติดังที่ทำมาแล้ว และพัฒนาให้ดีขึ้น มากยิ่งขึ้นไปอีก โดยเฉพาะในด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงานและด้านความมั่นคงปลอดภัย โดยการเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาต่อ ตูงาน อบรม สัมมนา ส่งเสริมการวิจัยให้มากขึ้นยิ่งขึ้น ตลอดจนการจัดการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเพื่อให้พยาบาลเกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติงานของพยาบาลต้องเดินทางมาทำงานทั้งช่วงกลางวันและกลางคืน ถ้าหากแสงสว่างระหว่างทางเดินที่ม้านั้นไม่เพียงพอ จะทำให้เกิดความรู้สึกกลัวได้ ตลอดจนการจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพในการดูแลความปลอดภัยตลอดระยะเวลาด้วย

5.2.2 สำหรับพยาบาลที่มีอายุมาก หรือทำงานมานานควรจัดสวัสดิการให้เพียงพอและเหมาะสมอันจะเป็นการเพิ่มความรู้สึกพึงพอใจในงานได้ โดยการตอบสนองความต้องการในระดับสูง เช่น การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาตนเองด้านวิชาการ ในสายการบริการ เพื่อที่จะได้รับตำแหน่งวิชาการ เช่น ผู้ชำนาญการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ อันจะเป็นการเพิ่มความรู้สึกประสบความสำเร็จในชีวิตการงานได้

5.2.3 ทางด้านการวิจัย ควรมีการศึกษาวิจัยซ้ำอีกเป็นระยะ ๆ ทั้งนี้เพราะความพึงพอใจในงานจะเปลี่ยนแปลงได้ได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจในงานของพยาบาลกับบุคลากรในสายงานเดียวกัน (สาย ข.) และสายอื่น ๆ เพื่อจะได้มีข้อมูลเปรียบเทียบที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5.2.4 ควรทำการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อความพึงพอใจในงานของพยาบาล เช่น ปรัชญาและนโยบายของหน่วยงาน เป็นต้น